

Nešvar dnešní doby - „život na hromádce“

4. Není lépe se neženit?

A co říct na ty, co žijí spolu jen tak, na hromádce, bez občanského i církevního sňatku, v konkubinátě?

Když je tolik trápení s rozvodem - u soudu i v kostele - když se to tak často nevyvede, není lépe se neženit? Už apoštolové byli toho mínění, když jim Pán Ježíš zdůraznil, že člověk nemá rozlučovat, co spojil Bůh.

Je stále víc takových, co žijí jako druh a družka. Ti mladí často ze strachu, protože znají hrůzy rozvodů u svých rodičů, přátel. Jiní proto, že nedozráli k schopnosti závazně se pro něco rozhodnout. Staří tak zůstávají proto, aby nepřišli o vdovský důchod. A jsou i takoví, ač nemnozí, kteří manželství jako instituci vůbec neuznávají.

V západním Německu napočítali nedávno na milion mladých, kteří žijí jen na hromádce. Většina z nich považuje řádné manželství za žádoucí ideál, ale bojí se, že by to zatím nezvládli. Bojí se hrůz rozvodu, kdyby ztroskotali. A tak žijí ve stálé nejistotě, pod stálým tlakem, že si denně musí dokazovat svou ještě lásku - a to není snadný život. Žijí bez dětí - jen 5% z nich mají společné dítě. - A sní o tom, že se jednou doopravdy vdají, ožení.

Někteří jsou však k tomuhle vedeni dětinským postojem: chtějí ze spolužití urvat co nejvíc pro sebe, ale nic dát jako protihodnotu. Nechtějí se vázat, ztratit svobodu. V pozadí takového jednání je

nedostatek zralosti, dospělosti, strach, neschopnost se závazně rozhodnout. A tak trápí sebe i obě rodiny.

Jaká je pomoc?

Mnozí slušní lidé se od takových partnerů instinktivně odvracejí, vyhýbají se jim. Ale právě tito nerozhodní pomoc velmi potřebují. Třeba od mladých přátel, kteří dobou známosti prošli lépe a lépe se připravili k manželství. Na

nich mohou uvidět, jak v jistotě manželství vzniká domov pro manžele a bezpečné hnízdo pro děti. Jak právě křesťanská víra nabízí účinné řešení různých zmatků. Jak pevné svátostné pouto skýtá ochranu a oporu ve zlých chvílích. Jak manželství „na zkoušku“ je jako bydlení v bytě, na který nemáš dekret.

5. Závěr

A tak nezbyvá, než závěrem konstatovat, že dosud nikdo nevynalezl lepší formu soužití, než manželství. Všechny alternativní pokusy - a bylo jich dost - to znovu a znovu prokázaly. Je jen potřeba od mládí se pro schopnost k žití v páru vychovávat. Je jen potřeba v době dostatečně dlouhé známosti vzájemný vztah pěstovat, jako se šlechtí stromek v zahradnictví.

Je potřeba těm, kteří v pokusu o založení domova ztroskotali, pomáhat ze všech sil. To jsou dnes ti nejčastější ranění na cestách života, které jako v podobě Ježíšově jedni míjejí bez pomoci a druzí jim pomáhají. Buďme milosrdnými samaritány.

z knihy Ladislava Simajchla „Manželství v záběhu“

